

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o gostinstvu – ZGos-C (Uradni list RS, št. 60/07) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

16. člen

Minister, pristojen za gostinstvo, uskladi Pravilnik o merilih in načinu kategorizacije nastanitvenih obratov in marin (Uradni list RS, št. 29/97, 51/98, 46/05 in 92/06) z določbami tega zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

V postopkih za določitev kategorije nastanitvenih gostinskih obratov, prostorov pri sobodajalcih in na kmetijah z nastanitvijo, se začnejo določbe 5. člena tega zakona uporabljati po uskladitvi Pravilnika o merilih in načinu kategorizacije nastanitvenih obratov in marin (Uradni list RS, št. 29/97, 51/98, 46/05 in 92/06) s tem zakonom. Do takrat se uporablja dosedanja ureditev.

Minister, pristojen za gostinstvo, uskladi Pravilnik o merilih za določitev obratovalnega časa gostinskih obratov in kmetij (Uradni list RS, št. 78/99, 107/00 in 30/06) z določbami tega zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

17. člen

Določbe drugega odstavka 14. člena in prvega ter drugega odstavka 14.a člena tega zakona se začnejo uporabljati šest mesecev po uveljavitvi tega zakona. Do takrat se uporablja dosedanja ureditev.

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Pravilnik o vsebini in načinu vodenja registra sobodajalcev (Uradni list RS, št. 70/99 in 45/06).

Določbe pravilnika iz prejšnjega odstavka, razen 4. člena, se uporabljajo še šest mesecev po uveljavitvi tega zakona.

AJPES izda v soglasju z ministrom, pristojnim za gostinstvo, akt iz tretjega odstavka 14.a člena tega zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona. Ta akt uredi tudi prenos podatkov iz registra sobodajalcev pri pristojnih upravnih enotah v Poslovni register Slovenije.

18. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

4603. Zakon o omejevanju uporabe tobačnih izdelkov (uradno prečiščeno besedilo) (ZOUTI-UPB3)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji 27. septembra 2007 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o omejevanju uporabe tobačnih izdelkov, ki obsega:

– Zakon o omejevanju uporabe tobačnih izdelkov – ZOUTI (Uradni list RS, št. 57/96 z dne 19. 10. 1996),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o omejevanju uporabe tobačnih izdelkov – ZOUTI-A (Uradni list RS, št. 119/02 z dne 30. 12. 2002),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o omejevanju uporabe tobačnih izdelkov – ZOUTI-B (Uradni list RS, št. 101/05 z dne 11. 11. 2005) in

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o omejevanju uporabe tobačnih izdelkov – ZOUTI-C (Uradni list RS, št. 60/07 z dne 6. 7. 2007).

Št. 543-03/92-3/41

Ljubljana, dne 27. septembra 2007

EPA 1551-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med., l.r.

**ZAKON
O OMEJEVANJU UPORABE TOBAČNIH
IZDELKOV
uradno prečiščeno besedilo
(ZOUTI-UPB3)**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta zakon v skladu z Direktivo 2001/37/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2001 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic o izdelavi, predstavitvi in prodaji tobačnih izdelkov (UL L št. 194 z dne 18. 7. 2001, str. 26) in Direktivo 2003/33/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic o oglaševanju in sponzorstvu tobačnih izdelkov (UL L št. 152 z dne 20. 6. 2003, str. 16) določa ukrepe za omejevanje uporabe tobačnih izdelkov in ukrepe za preprečevanje njihovih škodljivih vplivov na zdravje.

2. člen

Posamezni pojmi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. **Tobačni izdelki** so izdelki, ki vsebujejo tobak, ki je lahko tudi gensko spremenjen, in so namenjeni za kajenje, njuhanje, sesanje ali žvečenje.

2. **Katran** je suh, nerazredčen, breznikotinski kondenzat dima, ki nastaja pri kajenju.

3. **Nikotin** pomeni nikotinske alkaloide.

4. **Ogljikov monoksid** je sestavni del plinske faze kadijskega dima in nastaja pri nepopolnem izgorevanju tobaka in drugih organskih sestavin tobačnih izdelkov.

5. **Tobak za oralno uporabo** so vsi tobačni izdelki za oralno uporabo, razen za kajenje in žvečenje, ki so delno ali v celoti izdelani iz tobaka v prahu ali drobcih ali kakršnikoli kombinaciji prahu in drobcev, ki so lahko pakirani v vrečkah ali v kakršnikoli drugi embalaži, ali so podobni živilskemu izdelku.

6. **Sestavina** je vsaka snov ali sestavni del, ki se uporablja pri izdelavi ali pripravi tobačnega izdelka, razen tobačnih listov in drugih naravnih ali nepredelanih delov rastline tobaka, in je v končnem izdelku še vedno prisotna, četudi v spremenjeni obliki, vključno s papirjem, filtrom, tiskarskimi črnili in lepili.

7. **Oglaševanje in promocija tobaka in tobačnih izdelkov** je vsakršno posredno ali neposredno komercialno sporočilo, priporočilo ali dejanje s ciljem, učinkom ali mogočim učinkom promocije tobačnih izdelkov ali uporabe tobaka.

8. **Sponzoriranje dogodka, dejavnosti ali posameznika** je kakršnakoli posredna ali neposredna oblika prispevka za kakršnokoli dogodek, dejavnost ali posameznika s ciljem, učinkom ali mogočim učinkom promocije tobačnih izdelkov ali uporabe tobaka.

9. **Storitev informacijske družbe** pomeni storitev v smislu 35. točke 3. člena Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 43/04).

10. **Kadilnica** pomeni tisti zaprt prostor, ki je fizično ločen od drugih zaprtih prostorov in posebej urejen izključno za kajenje.

3. člen

Javni prostori po tem zakonu so prostori, namenjeni dejavnostim na področju zdravstva, otroškega varstva, vzgoje in izobraževanja, socialnega varstva, prometa, javnega prevoza, trgovine, gostinstva in turizma, športa in rekreacije ter kulture.

Javni prostori iz prejšnjega odstavka so zlasti čakalnice, sejne sobe, kino dvorane, gledališča, zdravstveni, vzgojno varstveni, izobraževalni, socialni zavodi, gostinski prostori in trgovine, športne dvorane, javna prometna sredstva, dvigala, kabinske žičnice, javna stranišča in drugi prostori, kjer so nekadilci proti svoji volji lahko izpostavljeni cigaretnemu dimu.

4. člen

Delovni prostor po tem zakonu je vsak zaprt prostor, ki je pod nadzorom delodajalca in kjer se zanj opravljajo dela in storitve.

5. člen

Za uresničevanje celovite družbene skrbi za varstvo zdravja prebivalcev pred škodljivimi vplivi tobačnih izdelkov skrbi Svet za zdravje pri Vladi Republike Slovenije, ki ima na tem področju zlasti naslednje naloge:

- spremlja vpliv uporabe tobačnih izdelkov na zdravje prebivalcev in predlaga ustrezne ukrepe, ki zahtevajo medresorsko reševanje,
- predlaga ukrepe za omejevanje uporabe tobačnih izdelkov,
- spremlja izvajanje celovitega programa preprečevanja uporabe tobačnih izdelkov in ukrepov za preprečevanje škodljivih posledic,
- opravlja druge naloge s področja omejevanja uporabe tobačnih izdelkov in preprečevanja škodljivih posledic uporabe tobačnih izdelkov.

Ministrstvo, pristojno za zdravje, v sodelovanju s pristojnimi ministrstvi, institucijami, strokovnjaki in nevladnimi organizacijami pripravi dveletne programe omejevanja uporabe tobačnih izdelkov in zmanjševanja škodljivih posledic uporabe tobačnih izdelkov (v nadaljnjem besedilu: programi), ki vključujejo ukrepe iz 5.a člena tega zakona.

Programi iz prejšnjega odstavka na predlog ministrstva, pristojnega za zdravje, sprejme Vlada Republike Slovenije.

5.a člen

Med ukrepe za preprečevanje škodljivih vplivov uporabe tobačnih izdelkov se štejejo:

- spremljanje uporabe tobačnih izdelkov in obsega škodljivih vplivov njihove uporabe za zdravje;
- informiranje, izobraževanje in osveščanje javnosti in posameznih skupin prebivalstva o škodljivih vplivih uporabe tobačnih izdelkov;
- usklajevanje aktivnosti za vključevanje v programe opuščanja kajenja in uporabe tobačnih izdelkov;
- usklajevanje, spremljanje in vrednotenje preventivnih programov za posamezne skupine prebivalstva;
- priprava in izvajanje programov za spodbujanje zdravega življenjskega sloga med različnimi starostnimi in družbenimi skupinami prebivalstva ter njihovo vrednotenje;
- strokovno svetovanje in podpora institucijam, združenjem, nevladnim organizacijam, lokalnim skupnostim in posameznikom pri izvajanju preventivnih programov na področju omejevanja kajenja.

Za izvrševanje v tem členu določenih ukrepov je pooblaščen Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije skupaj z območnimi zavodi za zdravstveno varstvo, ki v skladu s tem členom in Nacionalnim programom zdravstvenega varstva Republike Slovenije neposredno opravljajo naloge, povezane z navedenimi ukrepi.

II. DOVOLJENA VSEBNOST ŠKODLJIVIH SESTAVIN

6. člen

Od 1. januarja 1997 je prepovedana proizvodnja in prodaja cigaret, ki vsebujejo več kot 15 mg katrana na cigareto.

Od 1. julija 1998 dalje je prepovedana proizvodnja in prodaja cigaret, ki vsebujejo več kot 12 mg katrana na cigareto.

Od 1. januarja 2004 je za Republiko Slovenijo in države članice Evropske unije, od 1. januarja 2007 pa tudi za izvoz v druge države, prepovedana proizvodnja in prodaja cigaret, ki vsebujejo več kot:

- 10 mg katrana na cigareto;
- 1 mg nikotina na cigareto;
- 10 mg ogljikovega monoksida na cigareto.

Minister za zdravje podrobneje določi pogoje, ki jih morajo glede zdravstvene ustreznosti izpolnjevati tobačni izdelki.

7. člen

Vsebnost katrana, nikotina in ogljikovega monoksida v cigaretah se ugotavlja po metodi, ki ustreza naslednjim standardom:

- ISO 4387 za katran;
- ISO 10315 za nikotin;
- ISO 8454 za ogljikov monoksid.

Točnost natisnjene podatka o vsebnosti katrana in nikotina na škatli oziroma drugem posamičnem pakiranju (v nadaljnjem besedilu: embalaža) se ugotavlja po metodi ISO 8243.

III. UKREPI ZA ZMANJŠEVANJE UPORABE TOBAČNIH IZDELKOV

8. člen

Prepovedana je proizvodnja in prodaja cigaret, ki na embalaži nimajo natisnjenih podatkov o tem, koliko miligramov katrana, nikotina in ogljikovega monoksida vsebuje posamezna cigareta.

Podatki iz prejšnjega odstavka morajo obsegati najmanj 10% površine bočne strani embalaže.

9. člen

Prepovedana je proizvodnja in prodaja tobačnih izdelkov, razen tobačnih izdelkov za žvečenje in za njuhanje, ki nimajo na embalaži in zunanji embalaži, ki se uporablja pri prodaji izdelka na drobno (v nadaljnjem besedilu: zunanja embalaža), natisnjene enega od naslednjih opozoril:

- »Kajenje ubija. Opustite kajenje: tel. št. xxxxxxxx.«
- »Kajenje resno škoduje vam in ljudem okoli vas. Opustite kajenje: tel. št. xxxxxxxx.«

Opozorilo iz prejšnjega odstavka mora biti natisnjeno na prednji strani embalaže in zunanje embalaže, razen na dodatnih prozornih ovojih, ki se uporabljajo za prodajo izdelka na drobno. Opozorilo mora obsegati najmanj 30% površine zunanje dela prednje strani embalaže in zunanje embalaže, na kateri je to opozorilo natisnjeno.

Opozorili iz prvega odstavka tega člena se morata redno menjavati, in sicer tako, da se vsako opozorilo pojavi na enaki količini proizvedenih oziroma prodanih tobačnih izdelkov v tekočem letu.

Prepovedana je proizvodnja in prodaja tobačnih izdelkov, razen tobačnih izdelkov za žvečenje in za njuhanje, ki poleg opozorila iz prvega odstavka tega člena nimajo natisnjene še enega od naslednjih opozoril:

1. »Kadilci umirajo mlajši.«
2. »Kajenje maši žile in povzroča srčni infarkt in možgansko kap.«
3. »Kajenje povzroča smrt zaradi pljučnega raka.«
4. »Kajenje med nosečnostjo škoduje vašemu otroku.«
5. »Varujte otroke pred vdihavanjem vašega cigaretnega dima.«
6. »Vaš zdravnik ali farmacevt vam lahko pomaga opustiti kajenje.«
7. »Kajenje povzroča hudo zasvojenost, zato ne začnite kaditi.«
8. »Opustitev kajenja zmanjša tveganje za smrt zaradi bolezni srca in pljuč.«
9. »Kajenje lahko povzroči počasno in boleče umiranje.«
10. »Poiščite pomoč pri opuščanju kajenja: posvetujte se z zdravnikom.«
11. »Kajenje lahko zmanjša pretok krvi in povzroči impotenco.«
12. »Kajenje povzroča staranje kože.«
13. »Kajenje lahko škoduje spermi in zmanjša plodnost.«
14. »Cigaretni dim vsebuje benzen, nitrosamine, formaldehid in vodikov cianid.«

Opozorilo iz prejšnjega odstavka mora biti natisnjeno na zadnji strani embalaže in zunanje embalaže, razen na dodatnih prozornih ovojih, ki se uporabljajo za prodajo izdelka na drobno. Opozorilo mora obsegati najmanj 40% površine zunanje dela zadnje strani embalaže in zunanje embalaže, na kateri je to opozorilo natisnjeno.

Opozorila iz četrtega odstavka tega člena se morajo redno menjavati, in sicer tako, da se vsako opozorilo pojavi na enaki količini proizvedenih oziroma prodajanih tobačnih izdelkov v tekočem letu.

Minister, pristojen za zdravje, določi telefonsko številko iz prvega odstavka tega člena in pogoje za delovanje službe na navedeni številki.

9.a člen

Prepovedana je prodaja tobačnih izdelkov za žvečenje in za njuhanje, ki nimajo na najbolj vidni površini embalaže in zunanje embalaže, razen na dodatnih prozornih ovojih, ki se uporabljajo za prodajo izdelkov na drobno, navedenega naslednjega opozorila: »Ta tobačni izdelek lahko škoduje vašemu zdravju in povzroča zasvojenost.«

Opozorilo iz prejšnjega odstavka mora obsegati najmanj 30% zunanje površine embalaže in zunanje embalaže, na kateri je opozorilo natisnjeno.

9.b člen

Embalaža tobačnih izdelkov, razen cigaret in tobačnih izdelkov za žvečenje in za njuhanje, katere najbolj vidna površina presega 75 cm², mora vsebovati opozorila iz prvega in četrtega odstavka 9. člena tega zakona najmanj v obsegu 22,5 cm² na prednji in 22,5 cm² na zadnji strani embalaže.

9.c člen

Podatki iz prvega odstavka 8. člena tega zakona ter opozorila iz prvega in četrtega odstavka 9. člena tega zakona in prvega odstavka 9.a člena tega zakona morajo biti:

– natisnjeni v črnem odebeljenem tisku na beli podlagi, v pisavi Helvetica in v velikosti črk, ki zavzema največji možni del površine, predvidene za opozorilo in podatke;

– natisnjeni v malih črkah, razen prve črke in kjer tako zahtevajo slovnična pravila;

– natisnjeni osredotočeno v delu, na katerem mora biti besedilo natisnjeno in vzporedno z zgornjim robom embalaže;

– obrobljeni s črnim okvirjem, širokim najmanj 3 mm in največ 4 mm, ki ne sme posegati v besedilo opozorila oziroma podatkov, razen opozorila iz prvega odstavka 9.a člena tega zakona;

– natisnjeni v slovenskem jeziku;

– natisnjeni tako, da jih ni mogoče odstraniti ali uničiti, in ne smejo biti zakriti, potemljeni ali prekinjeni z drugim napisom ali simbolom ali z odpiranjem embalaže.

Podatki iz prvega odstavka 8. člena tega zakona ter opozorila iz prvega in četrtega odstavka 9. člena tega zakona in prvega odstavka 9.a člena tega zakona ne smejo biti na tobačni znakmi, nalepljeni na embalaži tobačnega izdelka.

Podatki iz prvega odstavka 8. člena tega zakona ter opozorila iz prvega in četrtega odstavka 9. člena tega zakona in prvega odstavka 9.a člena tega zakona so lahko, razen na embalaži in zunanji embalaži cigaret, pritrjeni z nalepko, pod pogojem, da se ta nalepka ne more odstraniti.

Na embalaži tobačnega izdelka mora biti označena serijska številka ali ekvivalent, ki omogoča določitev kraja in datuma proizvodnje tobačnega izdelka.

Na embalaži in zunanji embalaži tobačnih izdelkov je prepovedana uporaba besedila, imena, blagovne znamke in simbola ali drugega znaka, ki napeljujejo na to, da je določen tobačni izdelek manj škodljiv, z izrazi, kot so na primer: lahki, mild, nizka vsebnost nikotina in katrana, super lahki, ultra lahki in podobno.

10. člen

Prepovedano je vsako sponzoriranje dogodka, dejavnosti ali posameznika ter kakršnokoli neposredno in posredno oglaševanje in promocija tobaka in tobačnih izdelkov, vključno prek storitev informacijske družbe.

Za posredno oglaševanje tobaka in tobačnih izdelkov iz prejšnjega odstavka se šteje prikazovanje logotipov in drugih znakov za označevanje tobaka in tobačnih izdelkov na predmetih, ki po tem zakonu niso tobačni izdelki. Za posredno oglaševanje se šteje tudi brezplačno ponujanje tobačnih izdelkov na javnem mestu in v javnih prostorih.

Prepovedano je oglaševanje izdelkov, ki ne sodijo med tobak in tobačne izdelke, vendar s svojim videzom in namenom uporabe neposredno vzpodbujajo k potrošnji tobaka in tobačnih izdelkov.

Objavljanje podatkov o kakovosti in drugih lastnostih tobaka in tobačnih izdelkov v strokovnih knjigah ter revijah in publikacijah, ki so namenjene obveščanju proizvajalcev in prodajalcev teh izdelkov, se ne šteje za oglaševanje po določbah tega člena.

11. člen

Ne glede na določbe prejšnjega člena je oglaševanje tobaka in tobačnih izdelkov dovoljeno v obliki in podobi zaščitene blagovne znamke:

– na priboru za kajenje;

– v in na poslovnih prostorih gospodarskih družb, ki se ukvarjajo s proizvodnjo, distribucijo in prodajo tobačnih izdelkov na debelo v skupni površini do 7 m²;

– na zunanjih in notranjih izveskih prodajaln tobačnih izdelkov v skupni površini do 7 m².

Oglaševanje tobačnih izdelkov iz prejšnjega odstavka je dovoljeno le v obliki znaka, ki je zaščiten in ki ne omenja in ne prikazuje tobačnega izdelka, njegove embalaže ali njegove uporabe.

12. člen

(črtan)

13. člen

(črtan)

14. člen

Prepovedana je prodaja tobačnih izdelkov osebam, mlajšim od 18 let. Tobak in tobačnih izdelkov ne smejo prodajati osebe, mlajše od 18 let.

Prepovedana je prodaja tobačnih izdelkov iz avtomatskih naprav.

Prepovedana je prodaja posameznih cigaret oziroma drugih tobačnih izdelkov izven izvorne embalaže proizvajalca.

Prepovedana je prodaja tobaka za oralno uporabo.

Prepoved prodaje tobačnih izdelkov osebam, mlajšim od 18 let, mora biti v prodajalni tobačnih izdelkov objavljena na vidnem mestu.

15. člen

Prodajalec sme od vsake osebe, ki kupuje tobačne izdelke in za katero domneva, da še ni stara 18 let, zahtevati, da izkaže svojo starost z javno listino. Če oseba to odkloni, se ji tobačnega izdelka ne sme prodati.

16. člen

Prepovedano je kajenje v vseh zaprtih javnih in delovnih prostorih. Za zaprt javni ali delovni prostor se šteje prostor, ki ima streho in popolnoma zaprto več kot polovico površine pripadajočih sten. Kajenje je prepovedano tudi v prostorih, ki se po tem zakonu ne štejejo za zaprte prostore, če so del pripadajočih funkcionalnih zemljišč prostorov, kjer se opravlja dejavnost vzgoje in izobraževanja.

Ne glede na prejšnji odstavek, je kajenje dovoljeno:

- v posebej za kadiilce določenih prostorih nastanitvenih obratov in drugih ponudnikih nočitev,
- v domovih za ostarele in zaporih v prostorih, ki niso namenjeni skupni rabi, kadar v njih bivajo samo kadiilci,
- v posebej za kadiilce določenih prostorih v psihiatričnih bolnišnicah in v posebej za kadiilce določenih prostorih drugih izvajalcev zdravstvene obravnave duševnih bolnikov,
- v kadiilnicah.

Kadiilnice niso dovoljene v prostorih, kjer se opravlja zdravstvena in vzgojno-izobraževalna dejavnost.

Spoštovanje prepovedi kajenja so dolžni zagotoviti lastnik, najemnik ali upravitelj prostorov, kjer je kajenje prepovedano.

17. člen

Kadiilnica mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- prostor mora biti urejen tako, da iz njega ni mogoč pretok s tobačnim dimom onesnaženega zraka v drug prostor,
- prostor ne sme biti namenjen prehodu v druge prostore in ne sme presegati več kot 20 odstotkov skupne površine javnega in/ali delovnega prostora,
- prostor mora biti namenjen izključno kajenju, strežba v prostoru ni dovoljena,
- v prostoru se ne sme uživati hrane in pijače.

Podrobnejše pogoje, ki jih mora izpolnjevati kadiilnica, določi minister, pristojen za zdravje.

18. člen

(črtan)

III.a INFORMIRANJE O TOBAČNIH IZDELKIH

18.a člen

Za vse cigarete, ki so na trgu v Republiki Sloveniji, mora proizvajalec oziroma uvoznik cigaret najmanj enkrat letno opraviti meritve vsebnosti snovi iz 7. člena tega zakona.

Meritve iz prejšnjega odstavka opravljajo laboratoriji, ki izpolnjujejo pogoje glede kadrovske, strokovne in tehnične usposobljenosti in imajo pooblastilo ministra, pristojnega za zdravje.

Pogoje glede kadrovske, strokovne in tehnične usposobljenosti, ki jih mora izpolnjevati laboratorij iz prejšnjega odstavka, določi minister, pristojen za zdravje.

Stroške meritev iz prvega odstavka tega člena nosi proizvajalec oziroma uvoznik cigaret.

Laboratorij iz drugega odstavka tega člena opravlja tudi meritve na zahtevo zdravstvenega inšpektorata.

O rezultatih opravljenih meritev laboratorij iz drugega odstavka tega člena obvesti:

- proizvajalca oziroma uvoznika cigaret v primeru meritev na podlagi prvega odstavka tega člena;
- Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije.

18.b člen

Posamezni proizvajalci in uvozniki tobačnih izdelkov so dolžni enkrat letno javnemu zavodu Inštitutu za varovanje zdravja Republike Slovenije posredovati naslednjo dokumentacijo:

- seznam sestavin in količine sestavin, uporabljenih pri proizvodnji tobačnih izdelkov, in sicer po znamkah in vrstah, ki mora biti sestavljen glede na težo posameznih sestavin v tobačnem izdelku, začenši z najtežjo;
- izjavo o razlogih za vključitev sestavin z navedbo o njihovem delovanju in vrsti;
- toksikološke podatke, ki jih imajo proizvajalci in uvozniki v zvezi s sestavinami v zgoreli oziroma nezgoreli obliki, kakor je primerno, ki se zlasti nanašajo na njihove vplive na zdravje, upoštevajoč med drugim kakršnekoli učinke odvisnosti.

18.c člen

Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije mora redno letno obveščati ministrstvo, pristojno za zdravje, javnost ter z dnem pristopa k Evropski uniji tudi Evropsko komisijo o:

- rezultatih opravljenih meritev za vse cigarete, ki so v proizvodnji in prodaji v Republiki Sloveniji;
- ugotovljenih kršitvah v zvezi s tretjim odstavkom 6. člena tega zakona;
- podatkih, ki jih pridobi na podlagi predložene dokumentacije iz prejšnjega člena, pri čemer mora upoštevati varovanje podatkov v zvezi s specifično formulo tobačnega izdelka, ki je del poslovne skrivnosti.

Roke in način obveščanja iz prejšnjega odstavka določi minister, pristojen za zdravje.

Za podatke v zvezi s specifično formulo iz tretje alineje prvega odstavka tega člena se ne štejejo podatki o vsebnosti katrana, nikotina in ogljikovega monoksida.

IV. SREDSTVA

19. člen

Za uresničevanje nalog Sveta za zdravje iz 5. člena tega zakona in za uresničevanje nalog Inštituta za varovanje zdravja Republike Slovenije iz 18.c člena se sredstva zagotavljajo v državnem proračunu.

Za izvajanje programov iz 5. člena in ukrepov iz 5.a člena tega zakona se sredstva zagotavljajo v državnem proračunu. Višina sredstev se določa z letnim proračunom v sorazmerju s predvidenim obsegom potreb in prihodkov iz naslova trošarin za tobačne izdelke.

V. NADZOR

20. člen

Nadzor nad izvajanjem zakona opravljajo Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije, Inšpektorat Republike Slovenije za delo, Tržni inšpektorat Republike Slovenije in Carinska uprava Republike Slovenije.

Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije opravlja nadzor nad:

- vsebnostjo katrana, nikotina in ogljikovega monoksida v cigaretah (6. člen);
- zagotavljanjem in spoštovanjem prepovedi kajenja v javnih prostorih iz 16. člena tega zakona;
- posamezniki, ki ne spoštujejo prepovedi kajenja v javnih prostorih iz 16. člena tega zakona;
- pogoji, ki jih morajo izpolnjevati kadiilnice v zaprtih javnih prostorih (17. člen).

Če Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije ugotovi, da se tobačni izdelki proizvajajo in prodajajo v nasprotju s 6. členom tega zakona, z odločbo prepove proizvodnjo in prodajo tobačnih izdelkov ter odredi njihovo odstranitev iz proizvodnje in prodaje. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

Inšpektorat Republike Slovenije za delo opravlja nadzor nad:

- zagotavljanjem in spoštovanjem prepovedi kajenja v delovnih prostorih iz 16. člena tega zakona;
- nad posamezniki, ki ne spoštujejo prepovedi kajenja v delovnih prostorih iz 16. člena tega zakona;
- pogoji, ki jih morajo izpolnjevati kadiilnice v delovnih prostorih (17. člen).

Tržni inšpektorat Republike Slovenije opravlja nadzor nad:

- pogoji, ki jih morajo izpolnjevati tobak in tobačni izdelki (8., 9., 9.a, 9.b in 9.c člen);
- prepovedjo sponzoriranja in oglaševanja tobaka in tobačnih izdelkov (10. člen);

– oglaševanjem tobaka in tobačnih izdelkov v obliki in podobi zaščitene blagovne znamke (11. člen);

– prepovedjo prodaje tobačnih izdelkov osebam, mlajšim od 18 let, ter prepovedjo, da osebe, mlajše od 18 let, prodajajo tobačne izdelke (prvi odstavek 14. člena);

– objavo prepovedi prodaje tobačnih izdelkov osebam, mlajšim od 18 let (drugi odstavek 14. člena).

Če pristojni inšpekcijski organ ugotovi, da se tobačni izdelki prodajajo in proizvajajo v nasprotju z 8., 9., 9.a, 9.b in 9.c členom tega zakona, z odločbo prepove prodajo in proizvodnjo tobačnih izdelkov ter odredi njihovo odstranitev iz proizvodnje in prodaje. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

Če pristojni inšpekcijski organ ugotovi, da se tobak in tobačni izdelki sponzorirajo in oglašujejo v nasprotju z 10. členom tega zakona, tako sponzoriranje ali oglaševanje z odločbo prepove. Za izvršitev odločbe pristojni inšpekcijski organ odredi takojšnjo odstranitev oglasnega materiala na stroške pravne osebe oziroma posameznika, ki stori prekršek v zvezi z 10. členom tega zakona. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

Če pristojni inšpekcijski organ ugotovi, da kadielnica ne izpolnjuje pogojev iz 17. člena tega zakona, z odločbo prepove uporabo kadielnice do odprave kršitve. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

Čarinska uprava Republike Slovenije opravlja nadzor nad pogoji, ki jih morajo izpolnjevati tobak in tobačni izdelki (8. in 9. člen).

VI. KAZENSKÉ DOLOČBE

21. člen

Z globo od 2.000 do 33.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba:

1. če proizvaja ali prodaja cigarete, ki vsebujejo več kot 12 mg katrana na cigareto (drugi odstavek 6. člena);

2. če od 1. januarja 2004 proizvaja ali prodaja cigarete za Republiko Slovenijo in države članice Evropske unije, od 1. januarja 2007 pa tudi za izvoz v druge države, ki vsebujejo več kot 10 mg katrana na cigareto, 1 mg nikotina na cigareto in 10 mg ogljikovega monoksida na cigareto (tretji odstavek 6. člena);

3. če proizvaja ali prodaja cigarete, ki nimajo na bočni strani embalaže natisnjenih podatkov o tem, koliko miligramov katrana, nikotina in ogljikovega monoksida vsebuje posamezna cigareta (8. člen), na način, kot ga določa prvi odstavek 9.c člena tega zakona, oziroma imajo natisnjene napačne podatke;

4. če proizvaja ali prodaja tobačne izdelke, ki nimajo na prednji strani embalaže in zunanje embalaže natisnjenega enega od opozoril iz prvega odstavka 9. člena tega zakona, na način, kot ga določata drugi in tretji odstavek 9. člena tega zakona ter prvi odstavek 9.c člena tega zakona;

5. če proizvaja ali prodaja tobačne izdelke, ki nimajo na zadnji strani embalaže in zunanje embalaže natisnjenega enega od opozoril iz četrtega odstavka 9. člena tega zakona, na način, kot to določata peti in šesti odstavek 9. člena tega zakona ter prvi odstavek 9.c člena tega zakona;

6. če prodaja tobačne izdelke za žvečenje in za njuhanje, ki nimajo na najbolj vidni površini embalaže in zunanje embalaže, razen na dodatnih prozornih ovojih, ki se uporabljajo za prodajo na drobno, natisnjenega opozorila iz prvega odstavka 9.a člena tega zakona, na način iz drugega odstavka 9.a člena tega zakona in prvega odstavka 9.c člena tega zakona;

7. če prodaja tobačne izdelke, razen cigaret in tobačnih izdelkov za žvečenje in za njuhanje, v embalaži, katere najbolj vidna površina presega 75 cm², in nima na prednji in zadnji strani embalaže v obsegu najmanj 22,5 cm² natisnjenega opozorila iz prvega in četrtega odstavka 9. člena tega zakona na način, kot ga določa prvi odstavek 9.c člena tega zakona;

8. če prodaja tobačne izdelke, ki imajo podatke iz prvega odstavka 8. člena tega zakona ter opozorila iz prvega in

četrtega odstavka 9. člena tega zakona in prvega odstavka 9.a člena tega zakona natisnjene na tobačni znamki, nalepljeni na embalaži (drugi odstavek 9.c člena);

9. če prodaja tobačne izdelke v nasprotju s tretjim odstavkom 9.c člena tega zakona;

10. če prodaja tobačne izdelke brez označbe serijske številke ali ekvivalenta (četrty odstavek 9.c člena tega zakona);

11. če prodaja tobačne izdelke, ki imajo na embalaži in zunanji embalaži uporabljena besedila, imena, blagovne znamke, simbole oziroma druge znake, ki napeljujejo na to, da je določen tobačni izdelek manj škodljiv (peti odstavek 9.c člena tega zakona);

12. če sponzorira ali oglašuje tobak in tobačne izdelke (prvi odstavek 10. člena);

13. če oglašuje izdelke, ki ne sodijo med tobak in tobačne izdelke, vendar s svojim videzom in namenom uporabe neposredno vzpodbujajo k potrošnji tobaka in tobačnih izdelkov (tretji odstavek 10. člena);

14. če oglašuje tobak in tobačne izdelke v nasprotju z 11. členom tega zakona;

15. če prodaja tobačne izdelke osebam, mlajšim od 18 let, ali če prepovedi prodaje ne objavi na vidnem mestu ali če prodaja tobačne izdelke oseba, mlajša od 18 let (14. člen);

16. če prodaja tobačne izdelke iz avtomatskih naprav (drugi odstavek 14. člena);

17. če prodaja cigarete in druge tobačne izdelke izven izvorne embalaže proizvajalca (tretji odstavek 14. člena);

18. če prodaja tobak za oralno uporabo (četrty odstavek 14. člena);

19. če ne zagotovi spoštovanja prepovedi kajenja v javnih ali delovnih prostorih (16. člen);

20. če kadielnice ne ustrezajo pogojem iz 17. člena tega zakona;

21. če se ne ravna po določbi 18.a člena in določbi 18.b člena tega zakona;

22. če se ne ravna po določbi iz 20. člena tega zakona.

Z globo od 400 do 1.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

Z globo od 800 do 4.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Za prekrške iz 1. do 12., 17. in 18. točke prvega odstavka tega člena se poleg globe izreče tudi varstveni ukrep obveznega odvzema tobačnih izdelkov, ki so predmet prekrška, za prekršek iz 16. točke prvega odstavka tega člena pa tudi odvzem avtomatskih naprav.

22. člen

Z globo 125 eurov se kaznuje posameznik:

– če brezplačno ponuja tobačne izdelke na javnem mestu in v javnih prostorih (drugi odstavek 10. člena);

– če kadi v javnem ali delovnem prostoru, kjer je kajenje prepovedano (16. člen).

Zakon o omejevanju uporabe tobačnih izdelkov – ZOUTI (Uradni list RS, št. 57/96) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

23. člen

Natis podatkov iz 8. člena in opozorilo iz 9. člena tega zakona morajo izdelovalci in uvozniki tobačnih izdelkov zagotoviti najkasneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

24. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati 45. člen Zakona o varstvu pri delu (Uradni list SRS, št. 32/74, 16/80, 25/86 in 47/86).

25. člen

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o omejevanju uporabe tobачnih izdelkov – ZOUTI-A (Uradni list RS, št. 119/02) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

19. člen

Določilo iz petega odstavka 9.c člena zakona o omejevanju uporabe tobачnih izdelkov se začne uporabljati 1. januarja 2004.

Cigarete, ki niso označene v skladu z določbami zakona, se lahko proizvajajo, uvažajo in prodajajo najkasneje do 1. januarja 2004. Vsi drugi tobачni izdelki, ki niso označeni v skladu z določbami tega zakona, se lahko prodajajo najkasneje do 30. septembra 2004.

Prepoved prodaje tobaka za oralno uporabo začne veljati 30. junija 2003.

20. člen

Minister, pristojen za zdravje, izda predpis iz tretjega odstavka 18.a člena zakona, imenuje laboratorij iz drugega odstavka 18.a člena zakona in določi roke in način obveščanja iz drugega odstavka 18.c člena zakona v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

21. člen

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o omejevanju uporabe tobачnih izdelkov – ZOUTI-B (Uradni list RS, št. 101/05) vsebuje naslednjo končno določbo:

11. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o omejevanju uporabe tobачnih izdelkov – ZOUTI-C (Uradni list RS, št. 60/07) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

12. člen

Minister, pristojen za zdravje, izda predpis iz sedmega odstavka 9. člena zakona v 30 dneh od uveljavitve tega zakona.

Natis podatkov iz prvega odstavka 9. člena zakona morajo izdelovalci in uvozniki tobачnih izdelkov zagotoviti najpozneje v osmih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Od izteka roka iz drugega odstavka tega člena ni dovoljena proizvodnja ali uvoz tobачnih izdelkov, ki nimajo natisnjenih podatkov iz prvega odstavka 9. člena zakona, dovoljuje pa se odprodaja tobачnih izdelkov, ki so do navedenega roka že dani na trg, pri čemer rok dovoljene odprodaje ne sme presežati enega leta od izteka roka iz drugega odstavka tega člena.

13. člen

Minister, pristojen za zdravje, izda predpis iz drugega odstavka 17. člena zakona v 30 dneh od njegove uveljavitve.

14. člen

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

4604. Zakon o obveznih zavarovanjih v prometu (uradno prečiščeno besedilo) (ZOZP-UPB3)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 27. septembra 2007 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o obveznih zavarovanjih v prometu, ki obsega:

– Zakon o obveznih zavarovanjih v prometu – ZOZP (Uradni list RS, št. 70/94 z dne 11. 11. 1994),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o obveznih zavarovanjih v prometu – ZOZP-A (Uradni list RS, št. 67/02 z dne 26. 7. 2002),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o obveznih zavarovanjih v prometu – ZOZP-B (Uradni list RS, št. 13/05 z dne 11. 2. 2005),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o obveznih zavarovanjih v prometu – ZOZP-C (Uradni list RS, št. 30/06 z dne 23. 3. 2006) in

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o obveznih zavarovanjih v prometu – ZOZP-D (Uradni list RS, št. 52/07 z dne 12. 6. 2007).

Št. 460-01/94-5/14

Ljubljana, dne 27. septembra 2007

EPA 1515-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med., l.r.

ZAKON O OBVEZNIH ZAVAROVANJH V PROMETU uradno prečiščeno besedilo (ZOZP-UPB3)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta zakon ureja naslednja obvezna zavarovanja v prometu:

1. zavarovanje potnikov v javnem prometu proti posledicam nesreče, razen potnikov v zračnem prometu;

2. zavarovanje lastnika vozila proti odgovornosti za škodo, povzročeno tretjim osebam (zavarovanje avtomobilske odgovornosti);

3. zavarovanje lastnika čolna proti odgovornosti za škodo, povzročeno tretjim osebam;

4. zavarovanje lastnika zrakoplova proti odgovornosti za škodo, povzročeno tretjim osebam, potnikom, prtljagi in tovoru.

Obvezna zavarovanja lastnika zrakoplova iz 4. točke prejšnjega odstavka so urejena v Uredbi (ES) št. 785/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o zahtevah v zvezi z zavarovanjem za letalske prevoznike in operaterje (UL L št. 138, z dne 30. 4. 2004, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Uredba 785/2004/ES), ta zakon pa vsebuje izvedbene določbe glede organov, organizacij in drugih pravnih oseb za nadzor ter izvedbene določbe glede odločanja o prekrških, glede škodnega sklada in drugih postopkovnih določb.

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive Evropskih skupnosti:

– Direktiva Sveta 72/166/EGS z dne 24. aprila 1972 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in o izvajanju obveznosti zavarovanja takšne odgovornosti (UL L 103 z dne 2. 5. 1972);

– Direktiva Sveta 72/430/EGS z dne 19. decembra 1972 o spremembi Direktive Sveta 72/166/EGS z dne 24. aprila